

Слава манастира Ждребаоника

У Ждребаонику код Даниловграда прослављен је празник Светог Арсенија, другог Архиепископа српског, чије свете мошти почивају у том манастиру. Богослужио је Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило са свештенством.

У литургијској бесједи Владике је позвао вјернике да слушају савете здравствених радника у вези с пандемијом ковид 19. -Уједно, као Црква морамо и да апелујемо на савјест свих тих тијела која доносе те здравствене прописе да имају на уму да је религија, како је то говорио Јеротеј Влахос, исто тако терапија која лијечи људе, рекао је владика Кирило.

Говорећи о празнику, Владика је подсетио да житија великих људи често пута бивају скривена од очију овога света, нарочито људи који су себе потпуно посветили Богу, што је и случај са житијем Светог Арсенија. -Свети Сава је управо њега узео за свога наследника. Уочио је у њему послушног, смиреног човјека, Христовог човјека пуног благодати и њему препушта трон Цркве – неке ко није из фамилије Немањића. Та чињеница затвара уста

свима који Светог Саву називају некаквим националистом, који је, ето, увео некакав нациопнални програм. Наравно да је он Христовом благодаћу учинио да се посвети његов народ, да постане хришћански, али није имао неке националне програме. Ето доказ: његов ученик и наследник, дакле, није био из његове фамилије, али је био Христов човјек. И тај пут Светог Саве који ми називамо светосављем је пут Христа Богочовјека, само у неким нашим домаћим условима, казао је Епископ буеносајрески.

Владика је подсетио је да је о томе често говорио блаженопочивши митрополит Амфилохије и препоручио збирку његових беседа коју је објавила Светигора.

-Митрополит Амфилохије је говорио о Цркви као богочовјечанском организму, живом организму. Наравно да она има и те своје институционалне пројаве у друштву, јер је небоземна, али он је о томе говорио прије свега кроз личност Светог Саве и Светог Арсенија, и кроз посланице Светог апостола Павла који каже да је Христоос глава Цркве, а она Његово тијело, рекао је Владика и нагласио апсолутно послушање Светог Арсеније и његово апсолутно поверење у свога духовног оца Светог Саву, као и његово послушање црквеним канонима.

-То послушање, које је сестра смирења, темељ је сваке наше врлине. Свака врлина, ако није заквашена смирењем и послушањем, прије или касније ће да ишчезне, објаснио је Владика.

-Ријеч митрополита Амфилохијуа је била дејствена. У својим раним бесједама он каже да ријеч која излази из наших уста мора бити у складу с унутрашњим стањем човјековим. Ако она није у складу с унутрашњим стањем човјековог срца и душе, неће донијети плода. И ту се открива једна друга димензија његовог бића, а то је да је он стално тражио да се, ако се нешто не догађа како треба, разлог за то у себи. То је та митарева молитва: Боже, буди милостив мени грешноме! Тако се напредује у духовном животу – кад ми не осуђујемо ближњега, не тражимо у њему разлог неког неуспјеха него у себи самима. Митрополит Амфлохије на богочовјечанском светосавском путу био је следбеник кључних завјета нашег народа. Био је задојен и Његошевом поезијом, а то значи и косовским завјетом. Понављао је и учио нас да никада не заборављамо Косово, косовски завјет, наше косовске светиње, рекао је владика Кирило.

Након Литургије владика Кирило је благосиљао славске колаче манастира и Православног братства Свети Арсеније. Епископ Кирило је у навечерје

празника покрај кивота Светог Арсенија служио свечано бденије.

— spc.rs